

AKO TO NAZVAŤ ?...

To už nie sú ani zlé časy, ako sme o tom už písali, to je akoby zlý sen. Pandémia koronavírusu nás obrala takmer o všetko. Krajina sa uzavrela a každým dňom premiér vyhlasuje stále horšie a tvrdšie opatrenia. Máme len jediné právo. Chodiť do práce. Nevšedným a nielen v Európe, ale aj vo svete, sa stalo nariadenie o plošnom testovaní. Cez víkend 31. októbra – 1. novembra, a potom aj víkend nasledujúci 7.-8. novembra sa všetko zrealizovalo. Bolo to „dobrovoľné“. Jasné, slovo dobrovoľné máme v úvodzovkách. Tí, čo ešte nie sú, alebo už nie sú v pracovnom procese možno ani nevedia ako to naozaj bolo. Ak niekto nešiel na test, nemohol nastúpiť do zamestnania. Musel zostať doma. Vo

Momentka z testovania v 2. kole
Foto – Peter Maťašeje

alebo jednoducho von. Kto ho nemal? Len nákup potravín v najbližšom obchode a ešte zopár výnimiek.

Našťastie deti do veku 10 rokov sa nemuseli testovať a ani seniori nad 65 rokov. Ale mnohí šli, lebo zubári, kaderničky doklad vyžadovali. Reštaurácie síce nezatvorili, ale jedlo sa mohlo vydávať len ak ste si brali so sebou, alebo ste sa najedli, či vypili si kávičku – v novembri – na terase.

Od 16. novembra sme sa konečne trošku

Vianočný koncert, Lúčenie turistov so sezónou na Brezovej, žiadny hokejový Štefanský zápas,...

Peter Maťašeje,
šéfredaktor Nového Clusu

Tím ľudí, ktorí zabezpečovali testovanie v 1. kole v spoločnosti starostu obce.

Foto – Imrich Bujna

„nadýchli“. Otvorené boli divadlá, kiná a kostoly s maximálnou kapacitou 50 percent, fitness centrá a plavárne s maximálne šiestimi osobami na 15 metrov štvorcových. Čo sa týka Slovenskej hokejovej ligy a prvej futbalovej ligy, tieto súťaže môžu prebiehať zatiaľ ale bez divákov.

BISKUP UMLČANEJ CIRKVI

Pred piatimi rokmi, 24. októbra 2015, zomrel nitriansky biskup, kardinál Ján Chryzostom Korec, ktorý bol najvýraznejšou postavou – ako sám hovoril – umlčanej Cirkvi pred rokom 1989. Sotva by si niekto trúfol zhodnotiť jeho veľkosť a význam pre Cirkev i pre Slovensko. Chcem mu však venovať aspoň malú pozornosť. Stručne napíšem svoju osobnú spomienku a potom tri veľavravné svedectvá.

Otca kardinála som spoznal počas teologického štúdia ešte ako tajného biskupa. Potom sme sa niekoľkokrát stretli v čase, keď som pôsobil v Bošanoch a on tam navštevoval svoju matku. Pätnásť rokov bol mojim diecéznym biskupom. Ustanovil ma za správcu týchto farností: Lednica, Zubák, Lefantovce, Motešice a Veľký Klíž. V tunajšej farnosti vyslúžil sviatosť birmovania v roku 1998. Prijalo ju sedemdesiatpäť birmovancov.

Svätý Otec Ján Pavol II. mu k päťdesiatemu výročiu kňazskej vysviacky napísal blahoprajný list, v ktorom píše: „Zvláštne premeny boli na Tvojej duchovnej ceste. Na mnoho rokov si bol pozbavený verejnej činnosti. V pokore a uptonížení si vydával svedectvo Kristovi a životom si hlásal evanjelium. Za vieru Ťa držali vo väzení a tam si sa stal bratom všetkých, zvlášť

(Pokračovanie na str. č. 2)

nový

Mesačník občanov Veľkého Klíža

číslo 11.

rok 2020

ročník XXV.

väčšine prípadov to zašlo tak ďaleko, že dotýčaný človek si nemohol zobrať ani dovolenku, maximálne neplatené voľno so všetkými dôsledkami (doplatiť sociálnu poisťovňu...). Osobitým momentom bola „vstupenka na slobodu“. Akýsi Certifikát, bez pečiatky či aspoň podpisu lekára. Ak ste ho nemali pri sebe, policajť vám mohol dať masťnú pokutu. Len na základe tohto dokladu ste mohli ísť do práce, obchodu,

Núdzový stav na Slovensku v súvislosti s pandémiou nového koronavírusu sa predlžil o ďalších 45 dní. Skončiť sa mal dňom 14. novembra. Zároveň zo schváleného materiálu vyplýva, že od 15. novembra sa zakazuje zhromažďovanie sa viac ako šiestich ľudí okrem osôb žijúcich v jednej domácnosti. Takže Vianoce pokiaľ sa týka spoločensko-kultúrneho života? Žiadna Vianočná výstava, Jasličková pobožnosť,

Beažoželáme

V mesiaci november 2020 oslávili jubileum naši spoluobčania:

Peter Dostál	– 60 rokov
Mgr. Olga Marková	– 60 rokov
Vendelín Dobiaš	– 80 rokov
Katarína Sasková	– 80 rokov
Z najstaršej generácie oslávili svoje narodeniny títo naši spoluobčania:	
Július Gubov	– 82 rokov
Františka Čepanová	– 82 rokov
Mária Holáková	– 82 rokov
Ing. Peter Sasko	– 83 rokov
Mária Čavojová	– 90 rokov
Anna Bujnová	– 95 rokov

Oslávencom srdečne blahoželáme a prajeme im predovšetkým pevné zdravie, Božie požehnanie a spokojnosť v kruhu svojich najbližších.

Redakcia Nového Clusu
a pracovníci obecného úradu

* NOVORODENCI *

11.11.2020 Milan Kopál, rodičia
Jana a Juraj Kopál

† OPUSTILI NÁS †

Mária Chrenková, rod. Šarinová
* 7.10.1938 † 17.11.2020

Anna Valúchová, rod. Chorvátová
* 19.09.1936 † 20.11.2020

POĎAKOVANIE

Dňa 20.11.2020 nás vo veku 84 rokov opustila naša mama, starká a prastarká

Anna Valúchová

Touto cestou chceme vyjadriť vďaka všetkým, ktorí ju sprevádzali na ceste do večnosti. Ďakujeme za modlitby, prejavy sústrasti a kvetinové dary.

Smútiaca rodina

SPOMIENKA

Dňa 19. novembra sme si pripomenuli nedožitú 85. výročie narodenia

Olgy Švecovej

z Klíšskeho Hradišťa

*Kto ju poznal,
ten si spomenie,
kto ju miloval,
nikdy nezabudne.*

S úctou a láskou spomínajú
manžel a syn Pavol

POZVÁNKA

Kultúrna a športová komisia pri obecnom zastupiteľstve Veľký Klíž pozýva záujemcov na zapojenie sa do **Online Vianočnej výstavy**. Podel'te sa s fotografiou svojho adventného venca, vianočnej výzdoby, dekorácií, kulinárskych dobrot... Fotografie môžete uverejniť na fb Veľký Klíž alebo poslať na kaskvelkykliz@gmail.com.

BISKUP UMLČANEJ CIRKVI

(Dokončenie zo str. č. 1)

mladých, ktorí radostne pod Tvojím vedením sa modlili a za zvláštnych okolností si konali svoje duchovné cvičenia. V tomto ťažkom čase prejavil si hrdinskú lásku ku Kristovi a jeho Cirkvi a neotrasiteľnú vernosť Apoštolskej stoliči. Z týchto dôvodov som chcel, aby si zaujal miesto na slávnom biskupskom stolci Nitrianskom a vstúpil si do kolégia otcov kardinálov. Veľmi si vážim prejavy Tvojho duchovného života, Tvojho teologického vzdelania, Tvojich ľudských a pastoračných darov, Tvoju lásku ku kňazom i veriaciim laikom, ktorí Ti boli zverení. Tešíme sa aj z mnohých kníh, ktoré si napísal a ktoré vydávajú skvelé svedectvo o veľmi ťažkom položení mladých kresťanov. Tebe pritom vyjadrujeme najsrdečnejšiu gratuláciu."

Súčasný nitriansky biskup Mons. Viliam Judák s vďačnosťou spomína na svojho veľkého predchodcu. Predovšetkým mu ďakuje za dôveru, ktorú mu pán kardinál preukazoval, keď ho ustanovil za prefekta a neskôr za rektora kňazského seminára. A napokon ho označil za svojho nástupcu. S pánom kardinálom sa stretával aj po jeho odchode do dôchodku. Spoločne slávili svätú omšu. Potom vždy nasledovali chvíle rozhovoru, v ktorých bolo vidieť, že pán kardinál aj ďalej žije s miestnou i všeobecnou Cirkvou, ktorej bol verným synom a mal ju zo srdca rád. Po pätnástročnom účinkovaní v úrade biskupa pán kardinál Korec zanechal Nitriansku diecézu stabilizovanú, odvážnejšiu, slobodnejšiu, mladšiu, ba duchovne a materiálne bohatšiu.

Pán kardinál dostal viaceré ceny a vyznamenania. Jednou z nich bola Cena mysliteľa Pavla Straussa. Pri jej preberaní prehovoril spisovateľ Ladislav Ťažký: „K otcovi kardinálovi sme chodili a budeme chodiť, dokiaľ budeme žiť, aby sme sa učili z jeho prebohatej životnej skúsenosti, utrpenia, súdov a väzenia, múdrosti, statočnosti, viery v Boha, ľudskej blízkosti, vzdelanosti, jeho literatúry, dejín, teológie, filozofie, najmä chlapskej otvorenosti a tolerantnej, inteligentnej a kultúrnej slovenskosti. Jednoducho povedané, privádza nás k nemu úcta k tomu všetkému, čo sformovalo jeho osobnosť. Preto si väčšina Slovákov svojho kardinála váži a miluje ho ako otca a brata, priateľa, Božieho sluhu, pokrokového človeka a európskeho vzdelanca."

V knihe „Cirkev v zápase stáročí“ prináša pán kardinál svoje vyznanie: „Mojou Matkou je Cirkev, ktorá poznala obdobia rozmachu i úpadku, ktorá však dosvedčuje, že Kristus stále žije uprostred nás a v nás. V tomto spoločenstve Cirkvi nachodím svoju radosť, svoju silu, svoj zmysel života. Po celý život som sa pokúšal pochopiť jej dobrotu a jej veľkosť. A moja skromná skúsenosť mi ju robí stále známejšou a milšou. Cirkev je moja Matka. Šťastní, ktorí ju takto poznajú – ako Matku, ktorá sa borí o každého z nás, o národy a o svet. V tomto zápase utrpela aj rany a jej synovia a dcéry neboli vždy na požadovanej výške. No po každej kríze, ktorú Cirkev prekonala, je Kristus v nej prítomnejší, živší a potrebnější. Cirkev nám ho približuje.

Nedostatky Cirkvi mi nesmú zakryť pravdu, nemôžu pomýliť moju vieru, ani oslabiť moju lásku a nádej. Ak boli v Cirkvi nedostatky, oveľa viac, neslýchane viac bolo v nej požehnaní! Cirkev mala v každej epoche svojich učiteľov, apoštolov, obhajcov a svedkov, ľudí tvorivých, pokorných a slávných. Zo storočia na storočie si zachovávala svoje pravdy, svoje istoty, svoje nauky a tajomstvá, svoju tvorivú lásku. Cirkev podstúpila takmer všetky mysliteľné skúšky, poznala všetky útoky, prekonala všetky ťažkosti, premočila duchom všetkých nepriateľov. Keď vidím túto Cirkev pohrdanú, nespravodlivo kritizovanú, pokorovanú, tým viac ju mám rád." Všetci, ktorí sme ho poznali, si zachováme v srdciach jeho odkaz a budeme naňho spomínať s obdivom, úctou, vďakou a láskou.

Mons. Anton Kováčik, správca farnosti

NAD LÁZŇOU

Pred niekoľkými rokmi sa v našom jazierku Lázeň zdržiavali a žili ondatri. Svoje brlohy mali budované rafinované. Vchody, diery do nich mali pod hladinou a vyhrabané hniezda už boli v suchu, nad hladinou. Ich existencia sa prejavila až po niekoľkých rokoch, keď vplyvom daždivých dní sa ich vyhlbenia a nory postupne zosúvali. Nakoniec urobili takú prepadlinu, že sa cesta nad Láznou stala nebezpečnou a nezjazdnou. Na snímke vidíme nevyhnutnú úpravu tohto úseku. Ďalšou etapou bude renovácia kamenného oporného múra jazera v budúcom roku.

Text - Ing. Anton Stanko, Foto - Dana Smatanová

JUBILANT Z KRÁČIN

Kráčali spolu počas celej túry. Debatovali. O všeličom a ktovie ešte o čom. Pritom sa predtým nikdy nevideli, ani nestretli. Zdalo sa, že si naozaj porozumeli. Nikto si to ani veľmi neuvedomoval. Až keď sa všetko končilo pri Urbárskej chate, naša rodáčka Eva Vicelová-Berecová túto nezvyklú dvojicu presne pomenovala. Celý ten čas sa spolu rozprávali, ale akosi nepovedali jeden druhému čo robia. On, lekár z Topolčian, a ten druhý, náš hrobár z Klíža. K už tak dobrej nálade, ktorá vtedy, na podujatí Po stopách klížskeho opátstva vládla, to zapadlo senzačne. Bolo to veľmi milé.

Pravdaže, udialo sa to pred niekoľkými rokmi, ale táto úsmevná príhoda mi ešte vždy zostáva v pamäti a spomienky na ňu prišli aj v uplynulých dňoch. Vendelín Dobias, sa dožil významného životného jubilea - osemdesiatich rokov. Niekdajší hrobár našej obce. Celé roky bol pri tom, keď sa naši starí rodičia, rodičia, ale aj my, čo sme už tých rôčkov dosť nazbierali lúčili so svojimi najbližšími. Vendelín Dobias vykonával túto nezastupiteľnú a potrebnú profesiu

dlhých 33 rokov. V Klížskom Hradišti a v Klíži je na miestnych cintorínoch množstvo hrobových miest, ktoré vykopával a urobil všetko, čo bolo potrebné pred a po pohreboch. To už je ale história, dnes na to už len spomína.

V čom s t á l e aktívny je, a to zaiste mnohí spoluobčania nevedia, je jeho členstvo v Klube slovenských turistov Ostrá! Spolu s manželkou Martou doň vstúpili už v roku 2006. Nemá síce za sebou nejaké dramatické výstupy na vrcholy slovenských hôr, a ani v blízkom okolí. Až na jednu výnimku. V roku 2012, 9. júna, vystúpil – v rámci

nezabudnuteľného zájazdu – na 1213 metrov vysoký Strážov! Nie je asi veľa jeho rovesníkov, či mužov blížiacim sa jeho veku, ktorí by sa takým niečím mohli pochváliť. Keď mohol a môže, nevynechá to najvýznamnejšie, z domácich turistických podujatí. Rád chodí na februárové „Ostrá ide na Ostrú“ a hlavne na už spomínané „Klížske opátstvo“. Keď je treba pomôcť je ochotný, tak ako vlni v septembri, na brigáde na Vrch hore. Výročné turistické schôdze nevynechá nikdy. Je spoločenský a zaujíma sa o dianie v spoločenstve, ktorého je členom.

Tento skromný človek s osobitým humorom si zaslúži našu úctu a pozornosť. Želáme mu veľa zdravia, pohody, spokojnosti a veľa optimizmu, ktorý rozdáva okolo seba.

Text a foto - Peter Maťašeje

Najstaršia občianka obce oslávila jubileum

Obe sa narodili – každá vo svojej dobe - v novembri. V tom istom mesiaci sa aj vydávali. Vo veku dožitých 95 rokov sa stali – ako už bolo zdôraznené, každá vo svojej dobe – najstaršími občiankami obce. Prvá z nich dokonca v novembri opustila aj tento svet. Pozoruhodný životný príbeh. Odohral sa v jednej rodine. Matka a jej dcéra. O koho vlastne ide?

Helena Dobiasová pochádzala z Veľkých Krštenian, narodila sa 8. novembra 1903. Vydala sa na Klíž. Svadba bola 17. novembra 1924. Spolu s manželom Marcelom mali štyri deti. Najstaršia bola dcéra Anna. Narodila sa 10. novembra 1925. Vydávala sa 25. novembra 1945. Svadobné áno pred oltárom a vdp. Ignáčom Kosmáľom povedala mládenčovi z Klížskeho Hradišťa Antonovi Bujnovi. Ich spoločný život trval neuveriteľných 67 rokov! Spoločne vychovali dve deti. Dcéru Máriu a syna Mareka. Spoločne sa tešili z vnúčat a pravnúčat. V novembri roku 2001 sa Anna naposledy

Jubilantka Anna Bujnová s pravnúčatami zo synovej strany.

Foto – Ing. Katarína Hoppe

rozlúčila so svojou matkou, ktorá zomrela deň po dovŕšení 98 roku svojho života. V roku 2013 zostala vdovou. Stále žije vo svojom dome. Vďaka príkladnej starostlivosti nevesty Irenky a syna Mareka. Občas, podľa možností, ju navštevuje aj dcéra Mária žijúca v Komárne. Jubilantka sa teší zo šiestich vnúčat a dvanástich pravnúčat.

Anna Bujnová je najstaršou občiankou našej obce. Sily ju už opúšťajú. Sú dni, keď sa prejde po dome, inokedy len polihuje. Mysleť a pamäť však dlhý vek vôbec nestačili poznačiť. Jubilantka pozorne číta aj Nový Clus. Keď sa blíži koniec mesiaca sama sa pýta, prečo ho ešte nemá. Chce vedieť, keď sa blahoželá jubilantom, kto sa narodil, kto mal svadbu. Všetko ju zaujíma, rada si prečíta, ako sa žije v jej rodnej dedine. K jubileu jej bol osobne zablahoželať aj starosta obce Ing. Anton Stanko. Na Rádiu Lumen si mohla vypočuť blahoželanie

a peknú pieseň, ktorú hrali len jej. Blahoželala rodina, príbuzní, možno susedia, a blahoželáme aj my z redakcie Nového Clusu. Prajeme jubilantke pani Anne Bujnovej ešte veľa krásnych a pokojných dní v kruhu rodiny pri dobrom zdraví a Božom požehnaní.

Peter Maťašeje

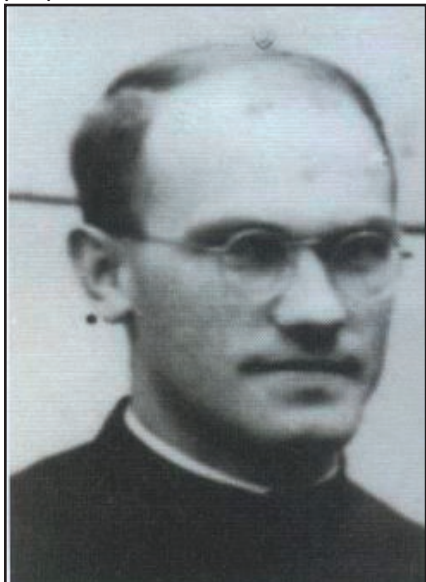
Fotografická súťaž vyhodnotená

Počas leta mali občania a návštevníci Veľkého Klíža možnosť zapojiť sa do fotografickej súťaže LETO V NAŠEJ DEDINE 2020, ktorú vyhlásila Kultúrna a športová komisia pri obecnom zastupiteľstve Veľkého Klíža. Do súťaže sa zapojilo celkovo 12 súťažiacich so 40 fotografiami. Porotou boli členovia komisie. Mená súťažiacich sa dozvedeli až po výbere víťazných fotografií. Nakoľko najviac fotografií bolo v kategórii osoby, a preto tu boli určené 3 miesta. V ostatných kategóriách určili iba víťaza vzhľadom k nižšiemu počtu súťažných fotografií. Víťazi jednotlivých kategórií sú: Ing. Zuzana Holáková - flóra - zátišie s hubami, Miloš Marko - fauna - koza s kozliatkami, Tomáš Rybanský - rôzne - idylka na Vrch hore, Mgr. Zuzana Dolná - ľudská činnosť - zatva družstevníkov, Alena Adamusová - osoby 1. miesto - deti v pohybe, Ing. Andrea Bielichová - osoby 2. miesto - malí poľovníci, Peter Maťašeje - osoby 3. miesto - birmovka. Zatiaľ je možné vidieť víťazné fotografie na web stránke obce a na fb Veľký Klíž. Všetky zapojené fotografie plánujú prezentovať aj verejnosti.

Mgr. Zuzana Dolná

Na návšteve v archívoch časť 8.

Minule sme začali spomínať na výraznú osobnosť 20-teho storočia pôsobiacu v našej obci 31 rokov. Teraz sa pozrime na to, čo môže všeobecne známy obraz milovníka športu, predovšetkým futbalu, vyfarbiť a doplniť. Dekan **Florián Sabo** sa narodil v obci Valašúr, čo je miestna časť obce Šúrovce v trnavskom okrese. Teologické štúdiá absolvoval v Nitre. Kňazskú vysviacku prijal 8. mája 1938. Jeho prvým kaplánskym miestom bola v r. 1938-1941 Považská Bystrica, potom bol šesť rokov kaplánom v Nitre – Dolnom meste. V r. 1947 ho vymenovali za správcu farnosti v Kovarciach. Od r. 1953 až do smrti pôsobil ako farár vo Veľkom Klíži. Bol obľúbeným kňazom, okrem kazateľských schopností vynikal aj hudobným nadaním. Hral na harmónium i na husle. V čase jeho pôsobenia rozkvitla aj naša dychovka, ktorú podporoval. Už ako bohosslovec nitriansk-

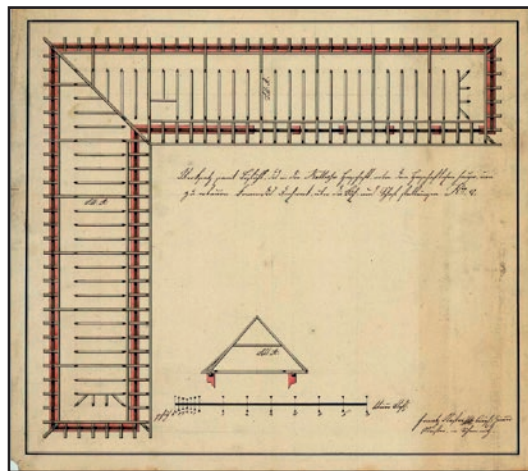
Fotografia Floriana Sabu z Historického schematizmu na internete

ského seminára prispieval Florián Sabo do časopisu Kráľovná sv. Ruženca. Svoje krátke príspevky informatívneho a náboženského rázu posielal do nitrianskeho týždenníka Svornosť (1937-1940). Prispieval aj do farského časopisu Naša nedela, ktorý vychádzal po zániku časopisu Svornosť. V Našej nedeli mu uverejnili vyše 70 krátkych nedeľných príhovorov. Patril k pravidelným prispievateľom Katolíckych novín. V obidvoch periodikách zaplnal rubriku Z považského kraja. Okrem toho mu v Katolíckych novinách a v Duchovnom pastierovi vyšlo niekoľko kázni. Spolok sv. Vojtecha mu vydal zbierku kázni pod názvom *Siedmy deň Pánovi* (1945). Zomrel v r.1984, pochovaný je na miestnom cintoríne v Klížskom Hradišti.

Dovoľte mi, na prvý pohľad, malú odbočku. Odskočme si na chvíľku do Ješkovej Vsi. Táto je súčasťou našej farnosti odkedy bola zriadená. V roku 1870 tu bola postavená kaplnka, ktorá bola zasvätená Sedembolestnej Panne Márii. Svojho času

ju postavili z nepálenej tehly, tak jej múry vlhli a pôsobením času začali opadávať. Už v roku 1968 vdp. Florián Sabo pripravil plány pre stavbu novej kaplnky. Ale jeho plány sa v tom období nemohli realizovať a tak ostali v zásuvke čakať na priaznivejšie časy. Havarijný stav kaplnky napomohol tomu, že v čase pôsobenia vdp. **Jozefa Jurgu**, v roku 1988, bola pôvodná kaplnka zbúraná a z dôvodu, že stavebným úradom bolo vydané povolenie len na rekonštrukciu, nie výstavbu novej kaplnky, bola zväčšená len o obvodové múry. Táto však kapacitne nepostačovala. Tak prebehla ešte jedna prestavba. Pri rekonštrukcii sa postupovalo tak, aby nedošlo k úplnému zničeniu pôvodnej. Do dnešnej podoby bola kaplnka zrekonštruovaná v roku 1990. V starej kaplnke sa konali len májové a októbrové pobožnosti a deviatnik pred sviatkom Božieho narodenia. Svätá omša sa slúžila iba na sviatok Sedembolestnej Panny Márie vonku. Na zavedenie tohto zvyku boli v tom období potrebné povolenia úradov. Tieto sa podarilo skompletizovať vdp. Floriánovi Sabovi. Aktívny náboženský život sa podarilo rozbehnúť v novopostavenej kaplnke, kde sa spočiatku slúžili sväté omše v sobotu s platnosťou na nedeľu. Postupne sa harmonogram ustálil na pravidelných nedeľných a pondelkových svätých omšiach, ktoré sa spolu s omšami na prvý piatok a v prikázané sviatky slúžia až do dnes. Dokonca teraz, v koronačase, je pridaná aj ďalšia svätá omša v sobotu s platnosťou na nedeľu. Toto umožňuje

veriacim rozdeliť sa na viacero bohoslužieb, ktoré vdp. Kováčik obetavo slúži nielen v kaplnke ale aj vo farskom kostole, a dodržiavať protiepidemiologické opatrenia. Dar ukladania písmen na papier má aj kňaz **Milan Kováč**, ktorý už v čase pôsobenia

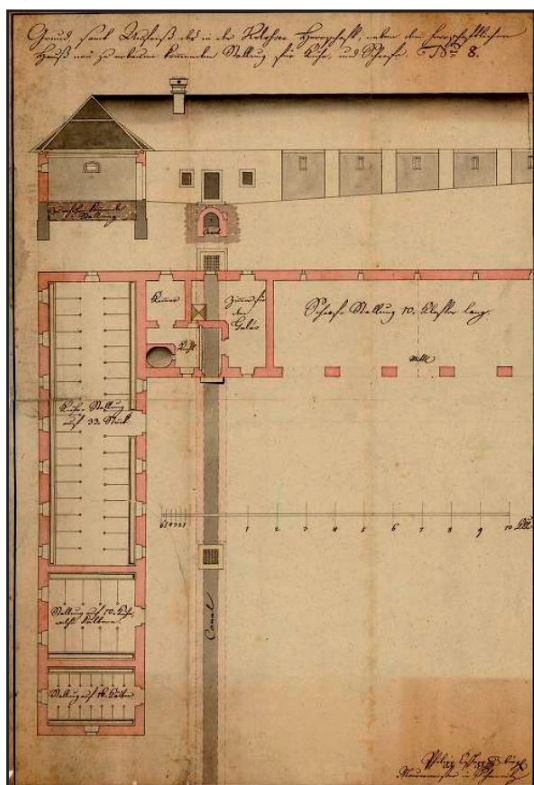

Plány na stavbu fary a stodoly

v našej farnosti vydal svoju prvú zbierku básní *Zastavenia*. V tvorbe pokračuje aj naďalej a vydal viacero zbierok – napr. *Hudba slovom* (2000), *Pravda v drobných* (2002), *Hudba slovom Korama* (2004), *Nežná* (2009).

Mons. **Anton Kováčik** pôsobí v našej farnosti už 22 rokov. Za tento čas sa jeho slovo okrem kázni ku nám dostáva každý mesiac aj prostredníctvom príhovorov na stránkach Nového Clusu. Ak dobre počítam, tak do dnešného čísla je to úctyhodných 269 príspevkov.

O kostole, hlavnom mieste pastorácie kňazov pôsobiacich v našej farnosti, verejnosť vie, aký je starý. Nie je žiadnou novinkou, keď povieme, že farský kostol Všetkých svätých bol postavený v rokoch 1801 – 1803. Kto však vie povedať, kedy bola postavená fara? Na internete sme našli dva veľmi zaujímavé obrázky. Keďže sú v digitálnej podobe, nemôžeme si ich dobre obzrieť ale z týchto zažltnutých fotiek cítiť históriu. Sú rukou písané a ručne zakreslené. A čo je na nich? Sú to plány z roku 1800 na prestavbu fary a stodoly na fare. Ich súčasťou je plán strešnej konštrukcie, pôdorys, prierez i fasáda. Škoda, že sa nám nepodarilo v takejto podobe nájsť plány ku stavbe kostola, to by bola iná paráda ☺.

Informácie na internete vyhľadal Ing. **Marek Švirloch**
Spracovala Mgr. **Marcela Švirlochová**

Pokračovanie v budúcom čísle

Súťaž sa skončila, pohľadnice sú zaarchivované, ceny rozdané

Už po dvadsiatyprvý krát sme na začiatku leta vyhlásili veľkú čitateľskú súťaž o Naj – pohľadnicu. Uvedomovali sme si, že vzhľadom na pandémiu sa veľa cestovať nebude a otázne tak bolo, či bude mať súťaž svoje opodstatnenie. Hlavne, či budú naši čitatelia reagovať a niečo nám pošlú. A veru poslali. Redakčný stôl sa postupne zaplňal peknými a nápaditými pohľadáčkami. Poslali ste nám pozdravy z domova i zo zahraničia. Na septembrovej uzávierke sme si ich všetky prezreli a súťaž vyhodnotili.

Po jedenástich rokoch sa víťazkou našej súťaže opäť stala Katarína Bieličová. Poslala nám – tak ako vždy – veľmi pekné pozdravy. Z Malej Fatry, druhý prišiel „z majestátnych ruín františkánskeho kostola a kláštora sv. Kataríny zo začiatku 17. storočia“ a nádherný „Slnečný pozdrav z Cypru – ostrova Bohyne Afrodity“. Teda tri pozdravy, ktoré patria k ozdobám tohtoročnej súťaže. „Krásny pozdrav zo Štrby“ nám poslala Mária Hlaváčková a my sme jej zaň udelili druhú cenu. „Prázdninový výlet za poznávaním blízkeho i vzdialenejšieho okolia si urobili dve sestry so 7 bratrancami a sesternicami a redakcii Nového Clusu popriali pekné leto.“ To je text originálnej pohľadnice z hradu Uhrovec (nechýba na nej ani hradná pečiatka!). Poslali nám ju Marcela Švirlochová, Zuzana Dolná a spolu s nimi Anka, Evička, Katka, Jakubko, Mimi, Miško a Viki. Tento pozdrav získal v našej súťaži tretiu cenu.

Do redakčného archívu pekne zapadá aj pohľadnica zo Zvolena, presnejšie, z výletu na Pustý hrad. Poslali nám ju Hanka Húdoková ml. spolu so svojím

otcom. Naš šéfredaktor si na nás spomenul spoločne s Jozefom Geršim pri jeho návšteve u nášho rodáka v Spišskej Novej Vsi. Ako

Víťazka súťaže Katarína Bieličová preberá cenu od šéfredaktora.

a Sebastiánko Kňazeoví. Dostali sme aj pozdrav z Českej republiky. Nádherná pohľadnica z hradu Helfštýn doplnená hradnou pečiatkou je vskutku originálna. Prečítali sme si na nej, že je to „srdečný pozdrav z Moravy, podujatia Nočné kování (a.k.a. Hefaiston). Kováčský tím a doprovod: Sebastián Bielič, Mária Bielič, Paulína Maťašeje, Miki Gál a hradný kastelán Honza. Už sme si skoro mysleli, že na nás zabudli manželka Mališkoví, tradične sa zapájajúci do našej súťaže. Nezabudli! Posledný súťažný pozdrav prišiel od nich. „Prežívame ťažkú dobu a preto vzorne sedíme doma. Rozhodli sme sa zaslať vám pohľadnicu z Partizánskeho s pek-

nou známkou – kaštieľ Vodný hrad v Šimonovanoch. Tu bola 4.9. 2020 uvedená do života. Samozrejme, že posielame srdečný pozdrav.“ Tak ako tie predošlé, aj tento sa stáva súčasťou archívu Nového Clusu.

Za všetky pekné a vzácne pozdravy ich odosielaťom srdečne ďakujeme. A Vy, čo ste sa nezapojili? No, budete mať možnosť zaslať o rok. Súťažiť určite budeme!

redakcia
Nového Clusu

Redaktorka Ing. Zuzana Holáková (na snímke vľavo) odovzdáva cenu Márii Hlaváčkovej.

zberateľ - filatelista - nemohol chýbať na Inaugurácii novej slovenskej poštovej známky v Šimonovanoch, z ktorej nám poslal originálnu analogickú pohľadnicu. Trenčianske Teplice boli miestom kúpeľného pobytu partie Jednoty dôchodcov. Redakcii a všetkým čitateľom Nového Clusu krásny pozdrav poslali manželka Bujnoví, Erika Marková, Eva Pauzerová, Mária Dušová, Anna Melušová, Jozefína Bujnová, manželka Dolní a Mária Hlaváčková. Národnú kultúrnu pamiatku Solivar pri Prešove si počas dovolenky boli pozrieť a pozdrav nám poslali Peter, Jana

Uzávierka vianočného vydania

Všetkým našim čitateľom, spolupracovníkom a dopisovateľom dávame do pozornosti termín uzávierky vianočného vydania nášho mesačníka. Vaše príspevky čakáme do 15. decembra 2020. Príspevky doručené po tomto termíne nebudú môcť byť uverejnené. Red.

Tretia cena sa odovzdávala v exteriéri. Prebrala si ju Mgr. Zuzana Dolná.

Zastávka Veľký Klíž – dolný koniec – BEZ KOMENTÁRA...

AD: ZASTÁVKA Veľký Klíž – dolný koniec...

Nemilo ma prekvapila reakcia pána poslanca Jozefa Bielicha na článok „Z rokovani zastupiteľstva“ v našich novinách. O to viac, že mi nie je jasné, o čo pisateľovi ide, keď do zápisnice zo zastupiteľstva žiadal uviesť, „on a jeho manželka nie sme proti zastávke“ a keď sme naviac o situácii niekoľkokrát osobne debatovali. Napríklad - na jeho ústnu požiadavku dňa 23.6.2020, „aký je postup pri zriaďovaní zastávky“, som mu emailom ihneď na druhý deň 24.6.2020 zaslal ním požadovaný materiál. Na čo som dostal odpoveď: „Ďakujem Vám za Vašu urýchlenú odpoveď. Ja som chcel len zistiť, ako to je, nič viac, nič menej.“

Na jeho požiadavky som reagoval a žiadal o stanoviská dotknuté inštitúcie. Odpoveď zo SAD Prievidza som dostal v deň uzávierky Nového Clusu 26.10.2020 s odporúčením, podľa ktorého budem ďalej postupovať a nebudem v ďalšom používať náš mesačník.

Ing. Anton Stanko, starosta obce

Udalosti, Postrehy a Novinky v skratke

○ V mesiaci október Kultúrna a športová komisia pri obecnom zastupiteľstve Veľký Klíž zorganizovala prvýkrát online jesennú výstavu. Celkovo sa zapojilo 33 vystavovateľov. Svojimi výrobkami prispeli aj deti z materskej a základnej školy vo Veľkom Klíži, ktoré krásnymi dielkami opäť dokázali svoju šikovnosť a tvorivosť pani učiteliek aj pani vychovávateľky.

○ OZ TU ŽIJEME - HIC VIVO zorganizovalo v mesiaci november zbierku šatstva a obuvi pre deti do Centra pre deti a rodiny Orchidea, n.o. Bošany. Do zbierky sa zapojilo 10 rodín. Všetkým darcom vyslovujú veľké ĎAKUJEM.

Informácie zozbieral, napísal a zostavil
Peter Maťašeje

Advent - čas radostného očakávania a príprav na Vianoce

Advent je pre mnohých z nás časom duchovnej prípravy na slávenie príchodu Božieho dieťaťa. Aby každý zakúsil opravdivú radosť z vianočných sviatkov, mal by sa pohrúžiť do svojich myšlienok a svedomia a očistiť si dušu pomocou pokánia a zmierenia. Toto obdobie je na vykonanie takýchto skutkov priam ideálne.

Symbolom adventu je veniec so štyrmi sviecami. Tie sa postupne zapalujú počas štyroch nediel. Pre väčšinu ľudí sú to neopakovateľné chvíle, kedy si môžu pripraviť večerné stretnutie v kruhu svojich najbližších. V šere blikajúcich sviečok pri krátkej modlitbe, v takejto priam sviatočnej atmosfére si určite zaspomínajú a porozprávajú sa o tom, aké zvyky a tradície sa v čase adventu ešte zachovali a aké už dávno upadli do zabudnutia.

Dňa 4. decembra (na sviatok svätej Barbory) sa odreže vetvička z ovocného stromu – najčastejšie z čerešne – a dá sa do vody. Táto by mala do Vianoc rozkvitnúť. Ďalším významným dňom je 6. december – deň svätého Mikuláša. Je to deň, na ktorý sa tešia hlavne deti. U nás nadeľuje sladkosti Mikuláš do číziem alebo topánok, ktoré musia byť čisté a položené v okne. Magickým dňom roka je 13. december, kedy slávi meniny Lucia. Kedysi ju ľudia považovali za strigu, čarodejnicu. Dievčatá sa v tento deň poobliekajú do bielych odevov, zamúčia si tvár a nosia krídlo z husi, ktorým v domoch vymetajú kúty od zlých síl. Niektoré – hlavne mladé dievčatá – si píšú lístky s menami chlapcov a každý deň jeden spália. Na Štedrý deň otvoria posledný a meno, ktoré na ňom je, by malo byť menom budúceho manžela. Chlapci vyrábajú drevený stolček bez použitia klinec. Na polnočnej omši si na neho sadnú a vtedy uvidia dedinské strigy.

V niektorých krajinách majú oveľa viac starých zvykov, ktoré majú dlhoročnú tradíciu. Hoci v tomto roku sa tieto zvyky konať nebudú, zachovajme si ich v pamäti, aby sme ich mohli odovzdať generácii, ktorá príde po nás.

Anna Kňazeová

Bezpečné koledovanie

Tento rok začína už 26. ročník koledovania s Dobrou novinou. Od marca

všade vo svete zúri pandémia, ktorá nás ovplyvňuje na každom kroku. Organizátori vám oznamujú, že Dobrá novina sa bude konať! Máme pripravené rôzne varianty. Ak sa nič nezmení, koledníci budú chodiť v šesťčlenných skupinách. Povinné vybavenie – rúško a rukavice. Koledovanie je dovolené len vonku, v exteriéri. Sladká odmena koledujúcim v podobe maskáčt musí byť zabalená. Ak sa niečo v priebehu mesiaca zmení, budeme vás všetkých včas informovať. Dovtedy prosím podporte Dobrú novinu svojou modlitbou! Ďakujeme.

Anna Húdoková

Vedeli ste o tom, že existuje SVETOVÝ DEŇ JABLKA? Je to 21. október. Jabĺčka si určite takýto deň zaslúžia, pretože patria medzi najzdravšie druhy ovocia. Aj v našej škole sa tento deň niesol v tomto duchu. Pre deti boli pripravené rôzne aktivity a pracovné listy s danou tematikou. Deti si pochutnali na nakrájaných jabĺčkach a jablkových muffinoch, ktoré pre ne upiekla pani vychovávateľka. Taktiež si domov odniesli jablkovú medailu. Naším cieľom bolo

Jednoducho ku zdraviu

Koronavírus obmedzil a sťažil životy všetkých nás. Aj v tejto dobe mi nedá vyzdvihnúť šikovnosť našich detí. V súčasnej dobe na ochranu nášho zdravia je potrebné nosiť rúška. Krásne rúška si zhotovili deti počas návštevy ŠKD. Potrebnú látku a gumičky nám darovala Bc. Silvia Remeňová. Za to jej touto cestou chceme poďakovať.

Iveta Deviatková, ZŠ Veľký Klíž

nenásilným a hravým spôsobom podporovať u detí konzumáciu ovocia a zeleniny. Za jablka vďačíme Ing. Lýdii Poliačikovej.